

V.

Cap. 12.

8

utate quā illa dñs sua pro nobis posuit: & nos dēmū p̄ficiās ponere dōc
magnā est amor magna opus: & ad īmicos se extēndet Greg. P̄batio di
lectoris est exhibitiō opis. P̄tio m̄. Filioli nō diligam libo neq; lēgū. sed
ope & uitate. Itē amauit nos r̄ps: aōre p̄seuerati. Io. xiiij. Cū dilec̄sset
suos q̄ erat ī mō: i finē dilexit eos. Sic amād̄ e. prim⁹. Sez̄ sic q̄ eū felicē
amant. cessante nō felicitate ab eo recedit: q̄ sc̄d̄ uitatē nūq; eū amauerat
Greg. Cū ḡ p̄tia p̄spitāte diliḡt: mēritū vnde est utrū p̄spitātā an p̄sal
diligat. Amūsso felicitatis: bñj mērogat aōris. N̄ ex adūlitate primū
despicit: ap̄e q̄ūc̄t̄ q̄ eū ī p̄spis nō amauit. Sez̄. Oulti illū comi
tantur: uel mūste sequit̄ cūdāura lñpi. frumenta formice: p̄dā se
quit̄ illa turba nō hōiz. Eccl̄ vi. Nō agnoscetur ī bonis: amēs. Iheod.
Est amicus sed: t̄p̄s sūi: & nō p̄manebit ī t̄p̄ tribulacōis. Id. Est amicus sōci⁹
meus: & nō p̄manebit ī die nētatis. In cod. Est aōs: q̄ ḡut̄ ad īmiciām
Lata sc̄d̄ exēplar notād̄: q̄ h̄. mādātū. diliges pri⁹ tūi sic te ip̄sū: p̄dūp
p̄tio. Itē diliḡs Dno m̄. sic: i. ad q̄d̄ tēp̄m. sic ad tūi p̄m̄: i gl̄az ī futurō. Vel
sic: ut sit sensus. Hoc facias p̄m̄ q̄d̄ t̄b̄ si: q̄d̄ aut̄ t̄: nō bñ si: ei nō facias.
Et duo p̄cepta iuris nāral̄ p̄p̄r̄ p̄m̄: bñ mādātū s̄t̄ exp̄p̄tua. Et notād̄ q̄cū p̄
cepta s̄t̄ bñ p̄m̄ s̄t̄ nos diligam: q̄ se non diliḡt. pri⁹ diliḡt̄ nescit. Aug.
de bñb̄ dō. Vnde si iam nōst̄ diliḡt̄ te ip̄z: & cōm̄to p̄oxi⁹ que diligas sicut te
ip̄sū: si aut̄ nō nōst̄ diliḡt̄ te: bñm̄o nē dec̄p̄ras primū s̄t̄ te. Id. li. de doc
xana. Si te dīvōḡ utrū diligas te: res̄p̄des q̄ diliḡs. Aug. et se odit. Er
ito nō diliḡs fūt̄ate: nam si diliḡs fūt̄ate. odit te. Nō ego dico: audi psal̄mū. diliḡs fūt̄ate
odit alaz̄sia
In cod. N̄ diliḡs fūt̄ate: quō t̄: wōlebas cōm̄ti p̄oxi⁹: ut diliḡs eū tamq; te
bñ: & p̄d̄ te. Si cū sic te diliḡs: ut p̄d̄ te: sic p̄fici p̄d̄tū: es eū que diliḡs
sic te. Nolo t̄: ut quēque diligas: tu solus peri. Aut corige dīctōe: aut respue
societate. Itē notād̄ q̄ nō dī diliḡs pri⁹ tūi: plusq; te ip̄z. Vnde p̄oxi⁹
pl̄q; sc̄p̄z uelle diligere: q̄ curiō ap̄e nō sufficiē: cūa pri⁹ sūi cūp̄t̄ assumere
Vñc̄t̄ cū. Tu fñ cū firma sanc̄ p̄p̄sal̄ mōd̄ ē: aut adeo tenem̄ & arundineā q̄
tūi oī flatu cedit. oī credit sp̄ū. oī cūtaferat. vēto doctrinē. ymo cūtauta est
caritas. Ut ultra mandat̄ quidē p̄t̄i⁹ pl̄q; te ip̄z: & rūsū tantilla ut ḡ mādātū
fūt̄ore liquescat. p̄uatore dīsciat. p̄t̄ibet. fūt̄ia. auaritia. fūt̄atur. p̄t̄abatur
ambīcōe. suscip̄t̄s. fūt̄et̄. ḡuic̄s exigit̄. fūt̄is cūst̄eret̄. bñl̄z cūnc̄t̄.
luoore tabescat. tu m̄f̄ ita ī p̄p̄s te ip̄sū sentiens. qua mē dēmēta queso. aliena
curare aut ambis aut acquiesc̄s. Audi quid cōsulat cauta vigil q̄: caritas.
non q̄ alnē inquit sit remissio vobis aut tribulatio: s̄t̄ ex cūlūt̄ate. Nō mīmū cē
iusta: sufficiat ut diligas p̄oxi⁹ sic te ip̄z. Itē nōd̄ q̄ p̄oxi⁹ debita m̄. diliḡt̄
deū pl̄q; diliḡt̄. p̄t̄ quē diliḡs p̄oxi⁹. Vnde p̄t̄ quō sit bñz: q̄ diliḡs p̄oxi⁹. legē ip̄e
uit. vñ. xiiij. & id gal̄. vñ. oīḡ let̄ ī vñof̄mōne op̄let̄. diliḡs p̄oxi⁹ sic te ipsum
Impleo cū mandat̄ de dīctōe dei: op̄let̄ mandat̄ de dīctōe p̄oxi⁹. Aug. In
quos aōs non est dñs: rex cōsensio: nec huānazz plena ec̄ p̄t̄. Necesse est ut

Aug.

B.